

store Misbrug, man skal til Livs, men dem vil det ærede Medlem for Kellerup ikke røre ved.

Lad os nu tale om enkelte Ting af, hvad der foreligger. Der foreligger den Kendsgerning, at indtil det ærede Medlem for Aarhus Nordre afslørede Forholdene, vidste man nok i Almindelighed, at der herskede Strenghed paa „Hebron“, men man vidste intet om, at denne Strenghed førte til de Resultater, som den har ført til, og vidste i det hele taget slet intet om, at der er blevet anvendt Straf paa en saadan Maade, som det er sket. Det er en Kendsgerning, at Pigerne hyklede Kærlighed til Forstanderinden, at de roste Anstalten, uagtet de i deres Hjerter tænkte: Bare vi kunde komme bort herfra. Adskillige af dem forsøgte jo at slippe bort derfra, og mange af dem have lagt Raad op om at komme bort. Men de ere blevne tvungne til at rose Anstalten, Pysken er bleven anvendt for at faa dem til at rose Anstalten og give det Udseende af, at de havde det godt, og at de vare fornøjede paa „Hebron“. Med Hensyn til Religiositeten var det ogsaa Pysken, Risene, der gjorde sine Virkninger. Religiositeten blev riset ind i Børnene, og hvad skulde det føre til andet end Hykleri? Man kan sige, at disse Børn ligefrem have levet i en Atmosfære af Løgn og Hykleri. Men naar man lader Børnene leve i en saadan Atmosfære, kan man da gøre Regning paa, at de skulle blive gode og dygtige Mennesker, naar de komme ud fra Hjemmet? Kan man vente det, naar de paa Hjemmet komme ind under en Dressur, der ligner Dressur af Hunde, som det ærede Medlem for Aarhus Nordre ganske rigtigt har sagt. Jeg troede, at Opdragelsen skulde gaa ud paa at opdrage Børn til Sanddrøthed og Frejdighed og til aabent at sige deres Mening. Men at tvinge Børn til Hykleri og lade dem leve i en Atmosfære af Løgn, er i den Grad forkasteligt, at naar det ærede Medlem for Kellerup slet ikke har rørt derved, men tværtimod har søgt at fremstille Fru Bransholm som en Martyr, synes det ærede Medlem og det Parti, han tilhører — hvis han da taler paa dette Partis Vegne —, at være meget langt nede, saa langt nede, at den store Befolkning i Danmark nok vil vide at kræve dem til Regnskab for den Maade, paa hvilken de ved denne Lejlighed ere optraadte.

Jeg skal berøre enkelte af de Ting, det ærede Medlem for Kellerup har omtalt. Ved Spørgsmaalet om Fru Brans-

holms intime Forhold fremstillede det ærede Medlem det, som om det ærede Medlem for Aarhus Nordre havde rettet nogle uhyre ærerørige Beskyldninger imod hende. Dette er imidlertid aldeles ikke Tilfældet. Det ærede Medlem for Aarhus Nordre har om denne Sag kun udtalt den Tanke, der var kommen frem, som noget, der kunde være et undskyldende Moment. Hvis Fru Bransholm muligvis hørte til de ulykkelige Væsner, af hvilke der hvert Aar fødes ikke saa faa, — paa Fødselsstiftelsen blev der i Fjor saa vidt jeg ved født 38 —, hvis Følelsesliv ikke kan være som andre Menneskers, fordi deres Køn er ubestemmeligt, vilde det jo have været en Undskyldning for hende. Og der kunde være saa meget mere Grund til at tænke noget saadant, som man for kort Tid siden har haft Eksempel paa noget saadant paa et andet Børnehjem. Det førte jo endog til en saadan Kalamitet som et Mord.

Saa har der været talt om den Forbindelse, der var mellem Fru Bransholm og hendes Medhjælperker. Det er ogsaa fremsat som noget, der var aldeles forkasteligt, at det ærede Medlem for Aarhus Nordre fremhævede dette og gav det den Kolorit, som han gjorde. Der er blevet sagt: Mænd og Mænd imellem og Kvinder og Kvinder imellem skulde man dog kunne færdes nogenlunde ugenert. Ja, men dermed klarer det ærede Medlem ikke hele den Historie. Lad mig sige, hvad jeg mener, der ligger deri. Det er jo en Kendsgerning, som ikke det ærede Medlem for Aarhus Nordre har fundet paa. Der er adskillige Personer derovre, der have set paa dette Forhold og følt sig forargede derover. Hvorledes maa det da have virket paa Børnene? Naturligvis har det virket forargeligt ogsaa paa dem, med andre Ord, det har virket demoraliserende paa dem. Det kan ikke benægtes, at den Slags Ting har fundet Sted, og derfor er det fuldkommen korrekt, at det er blevet draget frem og stillet i den Belysning, som sket er.

Saa talte det ærede Medlem ogsaa om det onde Øje. Han gjorde det ligefrem til en ond Gerning, der her er sket, at det ærede Medlem for Aarhus Nordre har set denne Anstalt efter i Sømmene, og det ærede Medlem sammenligner dette med at kigge igennem Dørsprækkerne ind til private Familier og derved forulempe disse paa utilbørlig Maade. Dertil vil jeg sige, at jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem kan komme til en saadan Sammenligning mellem Forholdene paa en saa-